

Jean-Michel Jarre izbral Slovenca

Miha Brodnik iz Mozirja je s skladbo Stereopoetica zmagal na natečaju velemojstra elektronske glasbe Jean-Michela Jarra. Naredil je najboljši remiks njegove pesmi EoN

Bojan Tomažič

Uspeh slovenske
ustvarjalnosti

ARHIV GLORJANE VEBER

Miha Brodnik in Glorjana Veber sta band Stereopoetica. ▲

Miha Brodnik je Slovenec, ki ga je Jean-Michel Jarre izbral izmed trisotih glasbenikov z vsega sveta. Navdušil ga je z energičnimi elektronskimi ritmi, z 48-sekundno pesmijo, remiksom mojstrovega dela EoN. Mozirčan je svoje občutnje mojstrove pesmi poimenoval Stereopoetica, kot se imenuje njegov glasbeni projekt. "Ko sem se prijavil na tekmovanje, sem imel dober občutek, čeprav tega, kar sem želel predstaviti, ni bilo lahko spraviti v zahtevanih 48 sekund. Vsekakor je bil to zame velik izziv," je izjavil po dogodku.

Svoje remixe so poslali glasbeniki, ki imajo za seboj številne nastope pred veliko občinstva. On je samouk, brez nastopov. Petnajstleten je intenzivno začel ustvarjati, to ga je držalo pet let, potem je ugotovil, da ima za poklicno ukvarjanje z glasbo premalo opreme, studio je predrag. Odločil se je za drug študij, vendar z glasbo ostal v stiku, iskal. V dvajsetih letih eksperimentiranja za štirimi stenami do sedaj se je očitno ogromno naučil.

Prav Jarrov Oxygene 4 ga je pritegnil k elektronski glasbi, Francoz je bil od samega začetka njegov največji vzornik. Na spletu je spremljal razglasitev rezultatov. "Ko se je začela razglasitev in je Jean-Michel razvrščal skladbe od zadnjega proti prvemu mestu, sem videl, da so drugi na natečaj pošiljali bistveno daljše remixe. Najprej mi je bilo žal, da nisem tudi jaz naredil daljšega. Ko pa je povedal, da je zmagala najkrajša skladba, je začelo v meni razbijati od pričakovanja, ob omembi mojega imena sem od veselja skoraj eksplodiral."

Pesem za Jarra je nastala v času, ko je znova začel veliko ustvarjati, s pesnico **Glorjana Veber** sta pod tem imenom začela uglasbljati njeno poezijo iz knjige Modróko. Tudi ona si je že prej želela snemati glasbo in poezijo, po srečanju sta sestavila studio, delo je steklo. "V času

karantene sva z Borom Jarhom, ustvarjalcem iz produkcijske hiše Notr, kreirala animacijske videe za promocijo knjige Modróko, glasbo je komponiral Miha," se spominja Vebrova. "Že pri drugem videu se je vse spremenjalo, nenadoma smo vsi začutili, da nas knjiga nagovarja, nekako vodi naše ustvarjanje. Z Borom sva se veliko pogovarjala, njegove izdelave animacije so mi bile pisane na kožo. Miha je med snemanjem v mojem branju zaslišal glasbo in rekel, da je ravno zdaj idealen čas za projekt, prvo skupno glasbeno delo, o katerem sva se že dolgo pogovarjala." Ustvarjanje videoposnetkov je tako preraslo v mesece glasbeno-literarnega raziskovanja, ustvarjanja glasbe, snemanja besedil in za pesem za Jarrov natečaj. "Pri elektronski glasbi se žanrsko ne omejujem, zato ustvarjam za prvi album Stereopoetice tako nežne kot plesne ritme. Poleg tega ne želim biti ujetnik trendovskih ritmov in zvokov, ampak sem usmerjen k brezčasni, a vseeno sodobni zvočni podobi," o svojem glasbenem delovanju pravi Miha Brodnik. "Pri ustvarjanju prvega videosingla sva z Glorjano želela ustvariti vsebinsko in tudi vizualno jasno in preprosto sporočilo. Je pa treba vedeti, da je Stereopoetica vendarle garažni band, za katerim zaenkrat še ne stoji nobena založba. To lahko pomeni, da sva kot ustvarjalca v nekaterih pogledih omejena, a se s tem vse prej kot obremenjujeva. Umetniško ustvarjanje nudi veliko svobode, zahteva precizno znanje in samokritiko. Glorjana gre recimo pri besednem ustvarjanju v zelo zanimive globine, od energetske slike besed do metafizičnih lastnosti jezika, kar je pri njej povezano z duhovnimi izkustvi, zame je pa to pri glasbenem ustvarjanju še dodaten izziv."

Glorjana Veber poudari, da je beseda zanjo zmerom povezana z zvokom in da je njeno delo odsev in odraz tega obdobja. "Živimo v času,

ki nas dnevno zasipa z nešteto zunanjimi dražljaji, konflikti, pritiski in grožnjami, ki od nas terjajo, da sodelujemo v igrah družbenih delitev in razkolov. Delitve niso namenjene temu, da se z njimi identificiramo, ampak da z njihovo pomočjo prepoznamo celoto, ne pa, da jo rušimo. V takšni razdvojenosti postane človek suženj zanižanja, ki ga oropa smisla in njegove naravne lepote. Zato je v današnji potrošniški in politični družbi naš človek izgubil dom, tako notranjega kot zunanjega. Pozabil je na njuno celovitost in da sebe, in s tem svet, kreira z vzdigovanjem lastnega zavedanja." V času karantene so bili ti razkoli še bolj potencirani in glasni, vendar so v njej ustvarili še močnejšo vez s tišino in ustvarjanjem, tako da je knjiga Modróko vendarle izšla in jo nagovarjala na nadaljnji poti. "Ker je zame beseda nujno povezana z zvokom in tišino, ki je pravzaprav speča glasba, je bila Stereopoetica naravno nadaljevanje. Sledim jeziku, ki ga imenujem polni jezik, ki se zgodi znotraj nas. Na ravni uma imajo besede zgolj pomen, moč imajo šele takrat, ko prihajajo iz naše biti. Tako kot je ljubezen izkušnja, ki je ni mogoče razumeti, je enako z besedo, besedo je treba doživeti, biti beseda. In to počneva z Mihom v Stereopoetici, beseda, glasba in tišina so eno." Miha Brodnik se bo za nagrado za zmago na Jarrovem natečaju v živo srečal s svojim glasbenim vzornikom, česar se zelo veseli. "Nikoli si nisem upal predstavljati, da bom kdaj stal ob njem."